GODEFRIDUS ADMONTENSIS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26285
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Et dñi patres. idest plani ita ut pdicatorum uiuā acerbā comedunt.
fit ñ numq̃m qd ea dentes filiorꝫ obstupescunt. Dentes filiorꝫ.
accipi possunt cogitationes subditorꝫ. Dentes filiorꝫ cogitationes
uidel. subditorꝫ obstupescunt. qa sicē qui amarū aliqd comederit.
uti ē durus & immaturus pomorꝫ fructus. ex ipsa amaritudine
ita dentes illō obstupescunt. qd ad capiendū dulcē cibū aptari
nequunt. Sic nimirū ubi tales sunt. plani q̃ plus ñ renitus intendit
quā celestis ꝓb. eū tempꝰ exigit. ut uerbū exhortationis impende
re debeant. sermo eorꝫ ñ solū uilescit subditis. s; etiā plus ꝓfert
amaritudinis quā edificationis & diuinę dulcedinis. Unde fit.
qd parabolā hanc in pueritiā intē se ñ numq̃ ueritum. quia p
uerbo dñi. uerba derogationis & detractionis in usū sibi assumunt.
Laeta nēpe cognatione infirmꝰ subditorꝫ animꝰ cont̄ planū p
huiusmodi ē ñ numq̃ submurmurat. uitaq; ipsi qd minꝰ eirum
spectata sit. hac maligna reprehensione mēsuire diuidicare ñ
metuit. Iste inquit formā iustitiē quā nos instruit pdicando. nequaq̃m ipse exsequit̄ digne & laudabilit̄ uiuendo. nam
orationib̄ minꝰ sollicite insistit. lectioni minꝰ insudat & intendit. & dū ipse in ꝓpria uita custodia sollicitus & puidus neq̃
quā existit. qd in pdicē. ul qd ei doctrina edificationis in ꝓferre
poterit. Hec inpunde detractionis obiurgatio qd dñiuno ēspec
tu minime placeat. sequentib̄ mox uerbis q̃si increpando
ipse demurmat. Huic ego dicit dñs si erit uobis ultra parabola
hec in pueritiā in usu. Quasi dicat. Quādiu flāma succensi ire
& indignationis cont̄ planū uritur inseuire ñ timetis felle eō
motu amaritudinis. Si id qd ego sum uultis ēē. si uidelicet